

[Steen.]

For at saadanne Vanskeligheder hurtigt og let kan overvindes, henstiller jeg til Ministeriets Overvejelse, om det ikke vilde være rigtigt og formaalstjenligt, at der i den enkelte Kommune bliver nedsat et Udvalg, som tillægges den specielle Opgave at bringe de arbejdsløse og arbejdssøgende i Forbindelse med de Muligheder for at finde Beskæftigelse, som maatte findes. Jeg fremkommer med denne Henstilling ud fra den Opfattelse, at det vil være værdifuldt, at dette Forhold ordnes paa en saadan Maade, at ingen Muligheder for at finde Beskæftigelse eller for nyttigt Arbejdes rettidige Udførelse forspildes.

Der er allerede i Forbindelse med de ekstraordinære Indkaldelser og de Vanskeligheder, det medfører for Erhvervslevet at maatte undvære de paagældende Medhjælpere, rejst et Spørgsmaal, som i al sin Enkelhed lyder saaledes: Hvorfor lader man ikke de arbejdsløse overtage Bevogningstjenesten og lader de Mennesker, som har en daglig Gerning at udføre, og som det ofte er vanskeligt at erstatte, blive hjemme og passe deres Arbejde?

Jeg vil heroverfor gerne sige, at Det radikale Venstre er vel det Parti, som ud fra sin hele principielle Indstilling har lettest ved at forstaa den Tankegang, der her har fundet Udtryk — vi har jo altid haft Interesse for en vis Frivillighed paa det Omraade —, men jeg gør opmærksom paa, at den nævnte Fremgangsmaade: at lade arbejdsløse overtage Bevogningstjenesten, ikke er Udtryk for den almindelige Værnepligts Idé, som vort Neutralitetsværn er bygget paa, et Princip, som jeg forudsætter ingen i den foreliggende Situation ønsker at rejse Strid om. Saa bliver der tilbage Systemet med at lade stille for sig, og det maa jeg erkende, det har vi aldrig haft og har ikke noget tilovers for. Men jeg vil være den højtærede Forsvarsminister taknemmelig for, om han paa den Anledning, jeg nu har givet, vil sige sin Mening om, hvorvidt det efter Ministerens Opfattelse er muligt at overvinde nogle af de Vanskeligheder, som her er øjensynlige for alle.

Hidtil har Forholdet været saaledes, at der i stort Omfang er vist Imødekomenhed over for Ønsker om Udsættelse, hvor saadanne har været vel begrundede. Dette finder vi er rigtigt, og jeg opfordrer til, at denne Linie fortsat følges. Vi billiger ligeledes fuldt ud den trufne Ordning, hvorefter de ældre værnepligtige længst muligt skaanes for ekstraordinære Indkaldelser; selvfølgelig betyder den forlængede Tjene-

stetid for de unge en betydelig Byrde, men ingen vil bestride, at en Indkaldelse af det ældre Mandskab, hvoraf det store Flertal har Hjem og Bedrift, vil ramme langt haardere. Vi tillægger det stor Værdi, at denne Opgave blev gennemført her i Rigsdagen med en Tilslutning, som Tilfældet var, og jeg vil gerne over for Det konservative Folkeparti give Udtryk for vor Paaskønnelse af, at Partiet efter at være blevet bekendt med de Foranstaltninger, Regeringen foreslog, trak sit Forslag tilbage. Derved handlede Partiet baade klogt og rigtigt.

Jeg tillader mig i Fortsættelse heraf at henstille til Det konservative Folkeparti at overveje, om det ikke paa samme Maade vilde være forstandigt nu at høre op med den fuldkommen systematiske og urimelige Kritik af de civile Luftværnsforanstaltninger. Den højtærede Indenrigsminister har ved tidligere Lejlighed over for Tinget og Offentligheden paa fyldestgørende Maade redegjort for hele dette Spørgsmaal, og hvad dermed staar i Forbindelse. Der foretages paa det Omraade, alle Forhold taget i Betragtning, hvad der er rimeligt og forsvarligt, og det sker i Forhandling med de kommunale Myndigheder, og det er efterhaanden ikke Smaapenge, det her drejer sig om, hverken for Staten eller for Kommunerne. Jeg kan forsikre Partiet om, at det forstandige og besindige danske Folk forstaar at vurdere og har for længst efter Fortjeneste vurderet en politisk Agitation som denne, der bygger paa Sand og sort Papir. Herinde ved vi, at denne Lovgivning administreres efter de Retningslinier, Rigsdagen har fastlagt; og paa de Steder, hvor Partiernes Repræsentanter tager deres saglige Ansvar, i Finansudvalget og andre Udvalg, er der jo heller ingen, som bestrider dette. Man maa da gaa ud fra, at denne Kritik — hvad jo uægtelig et og andet i den ogsaa nok kunde tyde paa — har et andet Formaal, nemlig at ramme Politikerne Bertel Dahlgaard og derigennem Det radikale Venstre. For det Tilfælde benytter jeg Lejligheden til at sige, at den Stilling, denne Politiker gennem sin Dygtighed og sit Arbejde har skabt sig, kan Det konservative Folkeparti ikke ved noget Middel øve Indflydelse paa.

Naar man betragter det aflagte Statsregnskab for Finansaaret 1938—39 med dets Overskud paa rundt regnet 20 Mill. Kr. og erindrer sig det Overskud, der var paa Statsregnskabet for 1937—38, vil sikkert nu alle erkende, at den Finanspolitik, Staten har ført i de forløbne Aar, har været rigtig, idet vi takket være den nu kan møde Øjeblikkets og den kommende Tids